

Scenariusz warsztatów

„Co mi siedzi w głowie?”

Karolina Witowska-Ćirlić

OPIS WARSZTATÓW:

Założenie:

Warsztaty dla dzieci 6-8 lat

Na zajęciach spróbujemy stworzyć swój emocjonalny autoportret.

Każdy artysta stworzył kiedyś swój autoportret. To nie lada gratka! Na zajęciach spróbujemy narysować nie tylko siebie, ale świat naszych myśli krążących dookoła naszej głowy. Poszukamy sposobu jak narysować myśli i sporządzimy swój autoportret emocjonalny!

Idea:

Czasem bardzo trudno rozmawiać o trudnych uczuciach. Dzieciom w szczególności trudno sformułować słowa i sprecyzować co im w danej chwili chodzi po głowie. Świat wyobraźni nie ma za to żadnych ograniczeń. Sztuka jest uniwersalnym i naturalnym sposobem komunikacji. To jak prowadzimy kreskę po papierze, jakie kształty dobieramy, a w końcu - co przedstawiamy na obrazie mówi więcej niż milion słów. Jest to wskazówka od dzieci dla nas - dorosłych.

Emorysie to cykl spotkań rysunkowych, dzięki którym odbędziemy podróż do świata emocji za pomocą kreski. Jednocześnie będzie to świetną zabawą, która rozwija kompetencje komunikacyjne i stawia pytanie przed dziećmi: Jak się czujesz i co czujesz? Co to za uczucia? Jaka/jaki dziś jesteś

PRZYGOTOWANIE:

Materiały dzieci: kartki, pisaki, kredki

Materiały prowadzący: rysowane na bieżąco przykłady

Zoom: utrzymanie kontaktu bezpośredniego i udostępnianie ekranu dzieciom

Zadanie przed zajęciami:

Nagrany film od prowadzącego z wprowadzeniem do tematu i zachętą do przemyślenia. Dzieci mają przyrzeć się sobie w lustrze i zobaczyć, jak wygląda ich mimika kiedy się uśmiechają albo smucą, a następnie zastanowić się czy coś zmienia się nie tylko na twarzy ale i w głowie. O czym myślą, kiedy są wesole, a o czym kiedy są smutne.

PRZEBIEG WARSZTATÓW:

Powitanie:

Przywitanie uczestników, sprawdzenie kwestii technicznych – czy wszyscy się widzą i słyszą a następnie poznanie i powtórzenie imion uczestników.

Ustalenie zasad w grupie – np. ponoszenie ręki (bądź inny ustalony gest) kiedy dana osoba chce coś powiedzieć. Prowadzący udziela głosu dzieciom, mówiąc do nich po imieniu.

Przedstawienie tematu zajęć i wstępnego przebiegu.

Zaciekawienie/ prezentacja:

Pytanie1: *Co to jest autoportret?*

Pytanie 2: *Czy myśli da się narysować? Czy mają kształty i kolory?*

Podążanie za odpowiedziami dzieci.

Prowadzący opowiada o tym jak można narysować myśli jednocześnie udostępniając (bądź pokazując na drugiej kamerze) swój rysunek na bieżąco.

Przygotowanie do głównej aktywności na zajęciach:

Zaproszenie do stworzenia własnego autoportretu zgodnie ze swoim samopoczuciem.

Główna aktywność na zajęciach:

Część praktyczna – dzieci tworzą swoje własne autoportrety, czyli rysują swój portret wokół którego krążą myśli w postaci obrazków, słów, kształtów i kolorów.

Wnioski dzieci:

Dzieci prezentują pojedynczo swoje portrety opowiadając o tym co narysowały – a co za tym idzie jak się czują.

Prowadzący zachęca do zadawania pytań wzajemnie.

Każdy ma inne emocje w danej chwili i trzeba je akceptować.

Autoportret nie musi być realistyczny, ale pokazuje coś więcej – atmosferę i nastrój.

Pytanie dodatkowe: *Czy myśli się zmieniają z minuty na minutę?*

Wniosek: Tak, zmieniają się i to znaczy, że jak komuś jest np. smutno, to może za chwilę być wesoły.

Podsumowanie zajęć:

Podziękowanie za wspólną pracę oraz stworzone prace.

Wskazanie na różnorodność środków wyrazu – każdy jest inny, inaczej odczuwa, inaczej się przedstawia, a każda praca jest ciekawa i jedyna w swoim rodzaju.

Pożegnanie:

Pożegnanie każdego z osobna i podziękowanie za pracę (nawiązanie do stworzonego dzieła).

Zachęta do tworzenia takich autoportretów w zależności od nastroju w różnych momentach.

Uzupełnienie / Inspiracje:

Zachęta do oglądania autoportretów i portretów tworzonych przez znanych artystów.

